

Instrukcja ćwiczenia utworu muzycznego według prof. Miroslawy Preuschoff – Kaźmierczakowej.

(na przykładzie pianistów, ale dotyczy wszystkich instrumentów !)

1. „Przeczytaj **dokładnie** i w wolnym tempie tekst nutowy, każdą ręką oddzielnie, ściśle przestrzegając rytmu (głośne liczenie konieczne), opalcowanie!, znaków przykluczowych, dynamicznych i artykulacyjnych
2. Ćwiczenie rozpocznij od pokonania – przez kilkakrotne powtarzanie – trudniejszych miejsc w utworze, w tempie wolnym, następnie nieco szybszym
3. Przećwicz całość utworu każdą ręką oddzielnie, wolno, z uważną kontrolą słuchową(zarejestruj w świadomości i skontroluj każdy wydobyty dźwięk). **NIE ŚPIESZ SIĘ**. Pośpiech jest wrogiem dokładności. Niecierpliwość przedłuża czas Twojej pracy, gdyż sprzyja utrwalaniu niedokładności i błędów. Nie przyspieszaj zbyt wcześnie tempa utworu, musisz mieć **DOŚĆ CZASU** na pełną samokontrolę podczas gry.
4. Podziel cały utwór na odcinki (odpowiadające frazom lub zdaniom muzycznym) i zacznij grać oburącz kolejno każdy z odcinków po kilka razy, ucząc się ich w ten sposób. **NIE GRAJ OD RAZU CAŁOŚCI** utworu, **ZACHOWAJ BARDZO WOLNE TEMPO**, bowiem Twoja uwaga musi objąć kontrolą wszystkie dźwięki obu rąk jednocześnie.
5. Powróć do gry każdą ręką oddzielnie i graj utwór w całości, stopniowo przyspieszając tempo. Wolno Ci przyspieszyć tylko tyle, by zachować swobodnie płynącą, śpiewną linię melodii. Gdy melodia zaczyna się rwać, natychmiast zwolnij tempo. Graj w takim tempie, które pozwoli Ci zachować płynność i puls metroritmiczny bez mimowolnych zwolnień (gdzie trudniej) i przyspieszeń (gdzie łatwiej). Jednocześnie uświadamiaj

sobie muzyczny sens utworu (jego wyraz i charakter) dostosowując do niego artykulację, frazowanie i ostateczne wyobrażenie tempa i dźwięku.

6. Jeśli utwór, który opracowujesz jest etiudą lub utworem technicznym, wówczas – na tym etapie przygotowania – ćwicz sprawność palców stosując rytmizowanie, zmienną artykulację lub tym podobne sposoby. Zauważ rodzaj problemu technicznego występującego w utworze i do niego dostosuj ćwiczenia ułatwiające pokonanie problemu. Gdy utwór nie ma w całości charakteru technicznego, ale są w nim miejsca techniczne – postępuj podobnie wobec tych miejsc.
7. Powróć do podziału utworu na odcinki i grając je oburącz, kolejno po kilka razy, staraj się je zapamiętać i w końcu zagrać z pamięci. **NIGDY NIE UCZ SIĘ UTWORU NA PAMIĘĆ PRZEZ PRZEGRYWANIE GO W CAŁOŚCI.**
8. Łącz zapamiętane już odcinki w dłuższe (np. w całe okresy aż do najbliższej kadencji), zachowując w pamięci szczególnie dokładnie ich struktury początkowe. Będą to miejsca *awaryjnego* nawiązywania (pośrednie początki) w przypadku zagubienia się, podczas sprawdzania stanu opanowania utworu na pamięć
9. Po zasadniczym opanowaniu pamięciowym utworu, powtarzaj go wielokrotnie, ćwicząc stronę techniczną gry oraz pamięć, przy nieustannej kontroli słuchowej. Jednocześnie ustalaj interpretację utworu, tj. szukaj pewności i swobody gry, właściwego tempa, dynamiki, artykulacji i frazowania dla uzyskania stylu, w jakim utwór ma być ostatecznie wykonany (wesoło, tanecznie, lirycznie, poważnie, smutno, żałobnie itp.) i do tego dostosuj barwę dźwięku.
10. Gdy sądzisz, że już umiesz wszystko, dokonaj nagrania na kasecie magnetofonowej i przesłuchaj sam(a) siebie krytycznie, tak, jak się słucha kogoś innego. Zdziwisz się, jak wiele pozostało jeszcze do zrobienia.”

POWODZENIA ☺

